

hvor jeg i Modsatning til ham hævder, at Officerer og Mandstab maa uddannes i de Skibe, i hvilke de skulle bruges i Krig. Det synes mig indlysende, og det gaar man efter min Opfattelse ogsaa over til alle Mariner. Vi behøve blot at nævne Sverige, hvor man i de senere Aar har haft Estadrevælsler fuldt saa meget som vi. At vore Estadrevælsler ere smaa, vil jeg indrømme, men man kan ikke sige, at de nærme sig til det latterlige, hvis det ærede Medlem brugte dette Ord, hvad jeg dog ikke rigtig hørte. (Modsigelse af S. B. Jensen). Naar, men det ærede Medlem mente dog, at de ikke havde meget at betyde. Jeg vilde ønske, at vor Estadre kunde være større, da der saa vilde være mere Udbytte af Øvelserne, men jeg kan ikke bringe mere ud af Udrustningskontoen, end der er gjort. Jeg mener imidlertid, at der er et Punkt, paa hvilket man kunde nærme sig til hinanden ved nærmere Forhandling. Det ærede Medlem antede over, at der et Sted i Bemærkningerne staa, at Programmet af 1880 i Løbet af saa Aar vil kunne være gennemført. Ja, man kan sige, at det da er gennemført, men jeg vil ikke sige, at det er gennemført paa den Maade, jeg ønskede, saa at man skulde blive staaende ved det. Jeg ønsker ikke at bevare „St. Thomas“ som Krydser. Jeg skal indrømme, at den ikke synderlig egner sig dertil, og jeg antager ogsaa, at den snart vil gaa ud af Flaadens Tal.

Jeg skal dernæst gaa over til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem om Personellet. Han sagde, at der var foreslaaet en Admiral mere, medens han mente, at der skulde være en Admiral mindre. Det synes jeg nu er at gaa for vidt. Der er en Mellembøj at gaa, og det er at blive staaende ved det nuværende. Grunden til, at der er foreslaaet en Admiral mere, er, at vi have 3 forskellige Estadrer ude, og det var da ikke saa urimeligt, at der var en Kontreadmiral, der kunde være Fører den ene Gang og en Viceadmiral den anden Gang, og saa en Kontreadmiral, som staaer for den flydende Defension ved Kjøbenhavn. Det ærede Medlem omtalte Kjøbenhavns Søforters Overtagelse af Viceadmiralen; herom ved jeg intet, jeg vil snarere antage, at det er Viceadmiralens Sag at føre den søgaaende Flaade, saa længe vi ere i Søen. Det ærede Medlem syntes endog at mene, at vi slet ingen Admiraler skulde have, hvis jeg forstod ham rigtig, men kun Kommandørklassen, hvoraf vi saa valgte Admiralen, naar der kom Krig. Var det ikke saaledes? (S. B. Jensen: Nej!). Ja, ja, om Forladelse, men jeg tror ikke, at et saadant Forslag

wilde være meget populært i Marinen og jeg tror rigtignok heller ikke, at det er rigtigt. Der er jo frit Valg til Admiral fra Kommandør, og jeg antager da, at i en saa vigtig Sag vil en Marineminister, hvem det saa end er — han er jo ikke hindret af Forfremmelsesraadet — være i Stand til at træffe et skønsomt Valg, og vil gøre det efter den Dygtighed, han antager at være til Stede hos den paagældende. — Naar det ærede Medlem, og dertil sluttede ogsaa den ærede sidste Taler sig, ikke saa gerne vilde have Kommandørkaptajner, men hellere Kaptajn-løjtnanter, saa tror jeg, det kommer lidt an paa, hvorledes man opfatter denne Sag. Vore Kaptajner i Marinen have jo egentlig en ubestemt Stilling, naar de sammenlignes med fremmede Landes Officerer; men alt det er kun en Navnesag. De Officerer, der kaldes Kaptajn i de fremmede Mariner, ere Stabsofficerer, Officerer, der følge umiddelbart efter Admiralen. De Officerer, der f. Eks. i Frankrig kaldes capitaine de vaisseau og capitaine de frégatte, ere Officerer, der følge efter Kontreadmiraler og svare til Hærens Oberster og Oberstløjtnanter. Vore Marinekaptajner rangere dertil med Kaptajner i Hæren, medens de Officerer, der i fremmede Lande rangere med Kaptajner i Hæren, ere Løjtnanter, saa det er i Virkeligheden kun en Navnesag. Naar jeg har talt om Kommandører og Kommandørkaptajner, har jeg ment, at det skulde være Stabsofficerer, og jeg vilde gerne have dem i en noget større Udstrækning, men det tvivler jeg paa, at vi kunne faa. Vore nuværende Kaptajner kunde i Grunden lige saa godt kaldes Kaptajnløjtnanter. Venøvelsen blev uden nogen som helst saglig Grund valgt i 1868, for at de skulde ligne Hærens; af den Grund blev vore Kaptajnløjtnanter forfremmede til Kaptajner, men de bleve derved dog ikke anderledes stillede, end de vare før. Jeg tror, det er noget, hvorom vi ogsaa kunne forhandle, men jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt baade at have Kommandørkaptajner, Kaptajner og Kaptajnløjtnanter. Det glæder mig, at jeg fandt Tilslutning baade hos den første og hos den sidste ærede Taler med Hensyn til Oprettelsen af en Reserve til Søofficerskorpset. Naar jeg siger Oprettelsen deraf, mener jeg, at det ny bliver en Reserve af ældre Officerer, baade af Kaptajner og Kommandørkaptajner. Nu er det jo allerede saaledes, at vi have Reserveløjtnanter, men der kan være mange Tjenester uden for den egentlige Krigstjeneste i Flaadens Skibe, som ældre Søofficerer kunne anvendes til, fordi saadanne Poster bedst ville kunne varetages af Officerer.